

Giới thiệu *Này Các Soái Ca,Đừng Theo Bỏ Tiểu Thư Nữa!*

Truyện *Này Các Soái Ca,Đừng Theo Bỏ Tiểu Thư Nữa!* của tác giả Ninh Hiểu Nguyệt thuộc thể loại ngôn tình hiện đại. Là tiểu công chúa của một gia đình giàu có Giản Hy nổi tiếng xinh đẹp động lòng người,cô đáng yêu mà quyến rũ sắc đẹp nghiêng thành đổ chầu .

Từ baba Giản Hy luôn cưng chiều cô đến em trai Giản Vũ luôn ngoan ngoãn kính trọng cô tất cả bọn họ đều coi cô là viên ngọc quý mà nâng niu. Thế mà hôm nay...con mẹ nó.

Cô lại bị tên người yêu khốn nạn đá.Tâm trạng của Giản Hy như xe không phanh xuống dốc,cô không cam lòng! Giản Hy yêu anh ta 2 năm không bằng một cô gái anh ta mới quen có 2 giờ đồng hồ trong hộp đêm.

Bạn đang đọc truyện *Này Các Soái Ca,Đừng Theo Bỏ Tiểu Thư Nữa!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Giới thiệu

Là tiểu công chúa của một gia đình giàu có Giản Hy nổi tiếng xinh đẹp động lòng người,cô đáng yêu mà quyến rũ sắc đẹp nghiêng thành đổ chầu .Từ baba Giản

Hy luôn cưng chiều cô đến em trai Giản Vũ luôn ngoan ngoãn kính trọng cô tất cả bọn họ đều coi cô là viên ngọc quý mà nâng niu. Thế mà hôm nay...con mẹ nó

cô lại bị tên người yêu khốn nạn đá.Tâm trạng của Giản Hy như xe không phanh xuống dốc,cô không cam lòng! Giản Hy yêu anh ta 2 năm không bằng một cô gái anh ta mới quen có 2 giờ đồng hồ trong hộp đêm.

Nhưng điều đó không quan trọng, quan trọng là cái lí do siêu cù chuối khiến tên người yêu cô nói lời chia tay là... cô không phải XỨ NỮ. Gì chứ? Bộ mất hân có

vấn đề à? Quen nhau 2 năm mà hân vẫn không hiểu được con người của cô sao? Một đứa con gái truyền thống như cô sao có thể một chân hai thuyền , đi trên hoa

gheo nguyệt khắp nơi nơi như lời hân nói được! Thật sự quá coi thường Giản Hy cô mà.

Chính vì vậy Giản Hy quyết định sống phóng khoáng ,cô muốn trở thành “một chân hai thuyền” cho hân tạm mừng chơi! Mà nói là làm Giản Hy liền đến hộp đêm lớn nhất thành phố. Từ lâu cô đã nghe nói đây là nơi tụ tập rất nhiều trai đẹp cũng là nơi ăn chơi thác táng nhất của các tiểu thư công tử,ngắm nghĩ,cô tới nơi này

cho đi lần đầu tiên cũng không tệ.Giản Hy hồn nhiên tính toán mà không hề nghĩ tới hậu quả sau này.

Mỗi nữ nào đó lần đầu tiên nói dối baba cùng em trai đi hộp đêm,lần đầu tiên ăn mặc siêu mát mẻ bước vào hộp đêm ,lần đầu tiên nhìn thấy một soái ca có sắc đẹp

ngang hai mỡ nam ở nhà mình và cô...cũng là lần đầu tiên hối hận vì quyết định đi hộp đêm của mình.

Bạn đang đọc truyện *Này Các Soái Ca,Đừng Theo Bỏ Tiểu Thư Nữa!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Chương 1 : Chia tay người yêu (cảnh báo có H nhẹ)

Trong khu vườn trường đại học tràn đầy màu hoa rực rỡ,các loại hoa với các loại màu sắc đua nhau khoe hương thu hút bao ong bướm. Dưới một gốc cây cổ thụ to lớn một đôi nam nữ đang ôm nhau môi hôn triền miên mà đắm say.Hai người quần áo sặc sỡ mát mẻ trật tự,cậu con trai mang áo sơ mi trắng đã bung hết cúc lộ ra từng đường cong rắn chắc mà quyến rũ . Bàn tay to lớn càn rỡ xoa nắn từ đôi gò bồng to tròn của thiếu nữ cho tới cặp mông săn chắc. Gương mặt đẹp trai tràn đầy sắc dục.

Cô gái bên cạnh ăn mặc hở hang nay bị bàn tay của hân càn rỡ lại càng lộ ra những mảng da thịt tuyết trắng. Mái tóc xoắn dài buông xõa che đi khuôn mặt trang điểm đậm lại càng tăng thêm tư thái mỉa mai. Cô hôn từ môi hân một đường xuống cổ,nhẹ gặm cắn yết hầu rồi trượt thẳng xuống ngực nhay nhay hai hạt đậu nhỏ -.-

Tiếng thờ dốc dồn dập, tiếng rên rỉ yêu kiều biến nơi vườn hoa thanh khiết thành một bể tình dục nồng đậm.

Đột nhiên giọng nói nũng nịu của cô gái vang lên : “ Sở Kỳ,muốn..em muốn! Mau cho em!”

Ánh mắt chứa đầy dục vọng của chàng trai càng tăng lên,dục hoả nóng bùng bùng muốn tìm nơi giải thoát : “ Bảo bối,muốn thì tự đến a.”

“Chán ghét!” Ngượng ngùng đánh yêu một cái lên lồng ngực cường tráng, cô gái liền đưa tay mò xuống nơi hạ thân của người tên Sở Kỳ kia.

“ Ừm,bảo bối mau cầm nó vuốt...ân ừ”

Mỉm cười hài lòng với biểu cảm của Sở Thiên ,cô gái bỏ đi về thanh thuần giả tạo như lên con đười đơi khát mà nâng vật nam tính của hắn ngậm trong miệng. Bắt đầu ra vào trong khuôn miệng nhỏ nhắn.

Đang lúc cao trào bỗng từ đâu vang lên một giọng nói đầy tức giận : “ Sở Kỳ,các người đang làm gì?” Người tới là Giản Hy.

Sở Kỳ nghe tiếng cô liền sợ hãi muốn rút vật vẫn đang trường đầu ra khỏi miệng của cô gái nhưng cô ta không quan tâm người đến kiên quyết giữ lấy tiếp tục luận

động trong miệng mình. Sở Thiên chẳng mất chút nào lại bị tình dục ăn mòn lí trí,hắn mặc kệ Giản Hy đang đầu muốn bóc lột tiếp tục việc cần làm.Một lúc sau,sau khi

thoả mãn xuất ra thứ trắng đục vào miệng cô gái Sở Kỳ mới ngẩng người nhận ra Giản Hy đang ở đây. Vội buông cô gái vẫn đang đắm chìm trong hoan ái kéo vội quần áo lại. Sở Kỳ nhanh chóng chạy tới trước mặt Giản Hy.

“ Giản Hy anh...” “Bốp” Không để hắn nói xong Giản Hy hạ xuống mặt hắn một cái tát thật mạnh khiến khuôn mặt hắn lệch sang một bên,trên má còn hiện rõ năm dấu tay.

“Tên khóp kiếp ! Tôi đối với anh tốt như vậy,yêu anh như vậy vì sao anh còn phản bội tôi? Nói,mau nói đi.” Giản Hy kích động túm cổ áo hắn mà lay mạnh.

“ Tốt? Phải em đối với anh rất tốt nhưng anh không cam lòng.Anh là đàn ông,anh đâu có bị vấn đề gì về sinh lí anh cũng cần phải thoả mãn mà. Làm người yêu với

em hai năm nhưng em cũng lắm chỉ cho anh nắm tay hôn má anh làm sao có thể chịu được?”

“tôi làm vậy là có lí do. Con mẹ nó bây giờ anh muốn vừa ăn cướp vừa la làng ? Phản bội tôi xong thì muốn biện minh sao?Đúng là bọn đàn ông các anh là động vật sống vì thân dưới mà,một lũ khốn nạn.”

“Tôi khốn nạn đấy,làm sao? Đừng tưởng tôi không biết,cô cũng từng cùng đàn ông đi vào khách sạn đấy thôi. Cô mới chính là người phải bội.”

Hả? Vào khách sạn? Giản Hy nghe hắn nói có chút ngây dại chưa kịp thích ứng. Hình như tối đó là cô cùng baba và em trai đi ăn tối trong khách sạn nhà cô mà,như thế nào hắn lại... / Nguyệt: Nhà hàng có thì không đi ăn -_-/

“Chuyện đã đến nước này rồi thì tôi cũng nói thẳng luôn. Giản Hy,chúng ta chia tay đi.” Sở Kỳ nói xong ôm lấy cô gái kia quay người rời đi.

“Sở Kỳ tên khốn nhà anh,bỏ tiểu thư từ bé đến giờ chưa bao giờ nhục nhã như vậy. Muốn nói chia tay cũng phải do tôi nói trước,ai cho anh cái quyền đó hả?” Giản Hy nhìn bóng dáng bọn họ biến mất mà rống giận,cô còn nhịn không được đập mấy cái vào gốc cây bên cạnh.” Sở Kỳ,anh được lắm cứ chống mặt lên mà xem,tôi chắc chắn nhất định sẽ cho anh nếm đủ.”

Bạn đang đọc truyện *Này Các Soái Ca,Đừng Theo Bỏ Tiểu Thư Nữa!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Chương 2 : Lần đầu đi hộp đêm - Đụng phải soái ca.

Trong hộp đêm lớn nhất thành phố, không gian rộng lớn với những tiếng nhạc xập xình náo nhiệt, ánh đèn đủ màu sắc nhấp nháy mờ ảo. Khắp nơi tràn ngập tiếng huyên náo ồn ào của trai gái, mà trong một góc tối nơi một cô gái xinh đẹp động lòng người đang ngồi , trước mặt cô là chiếc bàn rộng rãi rác những vỏ chai bia. Nhìn qua là biết cô đã uống rất nhiều bia!

Giản Hy vừa chia tay với Sở Kỳ liền đến thẳng hộp đêm này. Cô cũng không biết mình đã ở đây bao lâu, không rõ bản thân đã uống hết bao nhiêu bia nhưng cô biết

rằng mình đã say rồi! Thân hình xinh đẹp mặc một chiếc váy cúp ngực màu đen tôn lên màu da thịt tuyết trắng. Mái tóc xoăn dài được buộc lên thành thoirng lại có vài lọn tóc rơi xuống bả vai tròn mịn. Gương mặt vốn đáng yêu thanh thuần nay lại được thay thế bằng vẻ đẹp thành thực quyến rũ như một người phụ nữ, vẻ đẹp của cô đã thu hút không biết bao nhiêu ánh mắt lang sói dâm tà.

Bỗng một cái móng lợn sờ lên đùi Giản Hy “Em ơi! Chỉ ngồi uống một mình thôi sao? Có cần anh bồi không?”

Trong men say Giản Hy loáng thoáng nghe thấy giọng của Sở Kỳ, cô không ngần ngại mà cho hắn cái tát, sau đó đôi chân thon dài cũng đồng thời đá trúng hạ bộ của “Sở Kỳ”. Giản Hy 'haha' cười vui sướng “Sở Kỳ chết tiệt! Chỉ cho mày tuyệt tử tuyệt tôn luôn, dám coi thường chị à? Cho mày chết này!” Như cảm thấy không đủ Giản Hy còn bồi thêm cho hắn một cú đá “dày cao gót” khiến tên kia hét lên một tiếng thảm thiết.

“Mẹ...con điên! Mày dám đá vào 'niềm tự hào' của ông mày hả? Hôm nay tao nhất định phải xử mày, bắt mày phải đền tội.” Tên đàn ông nằm trên mặt đất hét lên, hai tay đau đớn ôm lấy cái gọi là “niềm tự hào”.

Nhưng Giản Hy đã say nào có thể nghe thấy lời đe dọa đó, mà cho dù cô không say cô cũng sẽ không sợ hắn. Lão đảo bước qua người hắn, cô vừa đi vừa cười sằng sặc.

“Haha, Sở Kỳ a Sở Kỳ không ngờ anh cũng có ngày hôm nay... haha ừc...nắc... Nếu đã phản bội tôi thì tôi sẽ cho anh ném mùi khi mất đi cái “ấy”...để xem anh

còn dám phải bội tôi hay không...haha”

Bỗng một bàn tay túm lấy chân cô kéo lại, là tên đàn ông khi nãy :“ Con điên này, mày dám lão tử thành ra như vậy còn muốn đi sao? Đừng có mơ!”

Giản Hy giãy giụa không được cuối cùng đang say còn bị túm chặt chân cô liền nghiêng người về phía trước trượt ngã. Chợt một mùi hương nước hoa nam tính thoang thoảng bay vào chớp mũi, cô thật gọn gàng nằm trong một lòng ngực cường tráng.

“Mau buông bàn tay thôi của mày ra!” Một giọng nói lạnh lùng như băng tuyết mùa đông vang lên.

“Mày là thằng nào? Khôn hồn mau đưa con nhỏ kia cho tao nếu không...Á” Không để cho tên đó nói xong Tiêu Lăng một cước đạp trúng mặt hắn thành công khiến hắn bất tỉnh nhân sự.

Chán ghét cọ cọ để dầy xuống sàn nhà, Tiêu Lăng nhanh chóng ôm bé con không yên phận đang ngo ngoáy trong lòng mình ra ngoài. Mọi người này giờ đứng xem náo nhiệt cũng tản ra nhường đường cho anh, việc này xuất hiện ở hộp đêm nhiều vô số bọn họ xem nhiều thành thói quen rồi a!

Tới một hành lang vắng bóng người, Tiêu Lăng không chịu được cô cứ giãy giụa nữa đành thả Giản Hy đứng xuống. Bàn chân vừa mới chạm đất Giản Hy liền ngước mắt nhìn “ân nhân” vừa cứu mình, tưởng rằng cô sẽ nói lời cảm tạ nhưng ai ngờ cô vừa mở miệng liền thốt ra :“ A, anh thật đẹp trai. Có hứng thú ngủ với tôi đêm nay hay không?”

Nguyệt: Chân thành xin lỗi mọi người a~~~~ Nhưng chương này chưa có H rồi XD XD.

Bạn đang đọc truyện *Này Các Soái Ca, Đừng Theo Bỏ Tiểu Thư Nữa!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Chương 3: Mất lần đầu tiên

Tiêu Lăng vì câu nói của cô mà bất ngờ không kịp tiêu hoá. Nhìn xuống câu chữ tục, anh không biết trong đầu cô nhóc này đang nghĩ cái gì? Vì sao có thể yêu cầu ngủ với đàn ông mà lại trắng trợn như vậy cơ chứ? Cô có biết hai từ e thẹn viết như thế nào hay không?

Trong lúc Tiêu Lăng đang đấu tranh tư tưởng thì Giản Hy vì men say mà khắp người nóng ran, cô mơ màng đưa bàn tay kéo kéo váy. Chiếc váy cúp ngực vì động tác của cô mà căng trể xuống lộ ra nửa bộ ngực sữa như ẩn như hiện hấp dẫn ánh mắt của Tiêu Lăng. Anh cố gắng giữ chút lí trí không muốn nhìn vào nơi mê người đó nhưng ánh mắt vẫn không tự chủ được dính chặt vào ngực cô.

Chết tiệt! Anh muốn phạm tội!

Âm thầm nuốt một ngụm nước miếng anh nói :“ Cô gái, em có biết mình đang nói gì không?”

“Tôi biết, đương nhiên...biết. Anh bộ dáng thật đẹp trai, xem này...ừm nắc...cơ bụng cũng thật rắn chắc, tôi cá là giao lần đầu tiên cho anh sẽ không bị thiệt...ừ thậm chí còn...nắc...còn có lời.” Giản Hy cười ngây ngốc vuốt ve từ mặt anh sau đó bất ngờ luồn tay vào trong chiếc áo sơ mi đắt tiền sờ soạng

.Cảm ơn a!

“Được,em muốn thì phận là người đàn ông may mắn như tôi đây cũng không tiện từ chối. Cung kính không bằng tuân mệnh!” Nở nụ cười tà mị làm điên đảo chúng sinh,Tiêu Lăng

bế thốc cô lên hướng phía ngoài đi ra.

Trong suốt 27 năm qua ,đây là lần đầu tiên Tiêu Lăng anh không giữ nổi lập trường mà anh cũng không muốn kìm nén nữa. Nếu đã tìm thấy người thích hợp để giải thoát thì cứ thuận theo tự nhiên đi.Anh cũng rất vừa lòng cô gái nhỏ này!

Đặt cô vào ghế phụ trong xe mình,Tiêu Lăng nhanh chóng vòng sang bên cạnh bước vào khởi động xe,chiếc xe lao vút đi. Dù biết trong hộp đêm có phòng dành cho khách qua đêm ở lại nhưng anh muốn...lần đầu tiên thì phải ở nhà của anh mới tốt.XD

Nằm trong xe Giản Hy nóng lại càng nóng,cô đưa tay muốn cởi váy để tìm nơi mát mẻ nhưng lại bị một vật lạnh lẽo ngăn lại,là tay của Tiêu Lăng.Lần theo tay anh cô như ở sa mạc mà tìm được núi băng mát lạnh, Giản Hy không ngần ngại nghiêng người về phía anh. Bỗng “bụp” vì vướng dây an toàn của xe mà người cô vẫn mắc kẹt trên ghế còn khuôn mặt xinh đẹp cứ nhiên...cứ nhiên áp thẳng vào hạ thân Tiêu Lăng.

Người nào đó này giờ cố gắng kìm nén ham muốn không để ý tới mỹ nhân nay cô lại có hành động bất ngờ như vậy khiến anh không khỏi hít vào ngum khí lạnh. Đánh mạnh vào vô lăng xe,Tiêu Lăng dừng xe dưới một góc tối anh đánh mắt nhìn xuống Giản Hy.

“Đáng chết! Em muốn cũng không cần nóng vội như vậy chứ! Muốn bị tai nạn giao thông hả? A...”

Ánh mắt chứa đầy dục hoả bị đè nén nhưng anh còn chưa nói xong thì Giản Hy đã “hành động”.

Giản Hy nằm mơ thấy trước mặt mình là một cây kem siêu lớn nhưng ...vì sao kem lại nóng đến như vậy? Tò mò cô vươn đầu lưỡi ra liếm thử...um mùi vị thật tuyệt! -.-

Dường như cảm thấy không đủ Giản Hy vươn tay 'bóc' đi chiếc 'vỏ' dày, theo thói quen ăn kem cô bắt đầu cho 'cây kem nóng kì lạ' kia vào miệng liếm mút. Ngay thơ không hề biết hành động của mình khiến người ta khiếp sợ như thế nào.

Tiêu Lăng rùng mình một cái!

“Chậc...kem này...ừm...ngon quá!”

“Em...cô gái này ! Em có biết mình đang đùa với lửa

không ? “ Tiêu Lăng cố nhẫn nhịn những cơn khát từ khuôn miệng nhỏ nhắn ấm áp,anh...anh nhất định phải chờ về nhà. -.-

Tiêu Lăng bàn tay muốn kéo đầu cô ra khỏi “người anh em” của mình nhưng cô lại như ám ức tưởng có người muốn cướp 'kem' thế là ai đó lại hồn nhiên bóp mạnh 'cây kem'

giành về và cô...cũng thành công khiến ai kia đau đến nhe răng cắn lưỡi...

Bạn đang đọc truyện *Này Các Soái Ca,Đừng Theo Bỏ Tiểu Thư Nữa!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Chương 4: Ngủ cùng sói - A,mất lần đầu tiên thật rồi !

Cuối cùng cũng về tới được nhà Tiêu Lăng vội vội vàng vàng vòng qua bên kia xe mở cửa,một lần nữa bế thốc cô lên đi vào trong. Vì gia đình anh đều ở nước ngoài anh cũng không muốn ở biệt thự rộng lớn nên đã mua một căn trung cư cao cấp ở.Lúc mới mua anh còn chọn phòng trên tầng cao nhất vì trên đó phong cảnh vô cùng đẹp thật không ngờ bây giờ anh lại vô cùng hối hận vì quyết định sai lầm đó,đi lâu chết được!

Vào được nhà,“rầm” một tiếng cửa được đóng lại Tiêu Lăng không nhịn nổi nữa anh mạnh mẽ đè Giản Hy lên ván cửa sau đó áp môi mình xuống môi cô.Nụ hôn của anh không hề

dịu dàng,nó gấp gáp nóng này như vũ bão. Gặm cắn môi cô chán chê Tiêu Lăng vươn chiếc lưỡi tách hàm răng cô ra rồi bắt đầu càn quét khoang miệng như mật ngọt.

Đầu lưỡi của anh quấn quýt dây dưa cùng lưỡi của Giản Hy,hương bia nồng đậm cũng toả ra khắp khoang miệng của hai người.

Kĩ thuật hôn của Tiêu Lăng không được tốt lắm anh chỉ theo bản năng trời sinh của đàn ông mà làm với cô. Giản Hy đầu óc mơ màng cô vươn tay vòng qua cổ anh,đôi môi khẽ mở bắt đầu đáp trả lại anh chuyển từ thể bị động thành chủ động. Dù say nhưng cô vẫn không bỏ được tính kiêu nhạo đã ăn sâu vào máu.

Sau một hồi lâu cho đến khi hai người cảm thấy khí oxy đã không còn trong cơ thể Tiêu Lăng mới buông cô ra. Nhìn khuôn mặt đỏ bừng đầy gọi cảm, Tiêu Lăng cảm nhận

rõ “phân thân” đã cương cứng như thép, anh nhìn không được cúi đầu tiếp tục hôn Giản Hy. Cô quả thực rất mê người!

Tiêu Lăng hôn một đường từ môi lên mắt, mũi, má,...gặm cắn hai tai nhỏ nhắn sau đó một đường xuống xương quai xanh xinh đẹp đến bờ ngực trắng mịn. Kéo xuống chiếc váy vương vãi vút lên sàn nhà Tiêu Lăng kinh ngạc, cô cứ nhiên không có mặc nội y!

Chết tiệt! Bộ dáng của cô mê người như vậy, nếu hôm nay gặp phải tên đàn ông khác vừa xấu vừa già lại bụng phệ chẳng phải...nghĩ tới đây là anh muốn giết người rồi.

“Tiêu yêu tinh!” Mắng một câu Tiêu Lăng vừa hôn cô vừa đi đến bên ghế sofa, tay anh cũng không hề rảnh rỗi, một tay ôm lưng cô vuốt ve tay còn lại nhanh chóng cời bỏ

chiếc áo sơ mi. Sau khi hai thân hình đều không còn vật gì ngăn cản anh đè cô lên sofa tiếp tục càn quấy. Đôi môi mỏng cắn mút một bên ngực, hàm răng ray ray hạt đậu nhỏ chơi đùa, bên còn lại được bàn tay anh vuốt ve nhào nặn đến biến dạng.

Giản Hy bị đau kêu lên một tiếng “a” sau đó liền bị thay thế bởi những tiếng rên rỉ làm người ta mặt đỏ tím đập. Men say điều khiển lí trí, Giản Hy hai tay ôm chặt lưng Tiêu Lăng, đôi chân cũng vòng qua thắt lưng anh nhẹ nhàng cọ sát. Vật thô to nóng bỏng dựng đứng quẹt vào bụng cô nóng rát. Giản Hy ưỡn ngực khiến đôi gò bồng càng vào sâu trong miệng anh.

Tạm bỏ qua cho bầu ngực đã đỏ ửng trần ngăm vết xanh tím Tiêu Lăng trượt xuống bụng bằng phẳng dần dần xuống rùng cây rậm rạp, anh từ từ vùi mặt sâu trong đó, nhẹ liếm

mút. -- Từng tiếng “chập chập” dâm mãnh vang lên khiến Giản Hy càng thêm kích thích. Nhưng cô cảm thấy như vậy vẫn chưa hề đủ cô còn muốn thêm thứ gì đó...nhưng...đó

là thứ gì? Cô không biết!

“Muốn...um...cho em, em muốn.”

“Bảo bối, muốn cái gì? Mau nói anh sẽ cho em”

“Không biết...không biết a. Rất trống rỗng, em muốn...ân...lấp đầy.”

Giọng nói quyến rũ, Tiêu Lăng cảm thấy phía dưới cô cũng đủ ướt át rồi cuộc nhẹn không được mạnh mẽ đắm vào, vùi sâu trong nơi ấm áp nhất của Giản Hy. Vượt qua một lớp rào cản mỏng manh Tiêu Lăng thở nhẹ ra một hơi, cuối cùng anh cũng có được cô. Nhưng vừa nhẹ lòng không bao lâu thì Tiêu Lăng cảm thấy cô kẹp chặt anh lại, đau quá!

Trên trán mồ hôi chảy xuống anh nhìn đau nói: “Bảo bối, thả lỏng.”

Giản Hy cảm nhận được thân thể đau đớn vô cùng, nó như bị chiếc xe hàng trăm tấn nghiền qua. Cô nhìn không được nước mắt giàn giụa, lắc mạnh đầu muốn thoát khỏi anh

“Không...đau quá không muốn nữa! A!”

“Cố gắng, thả lỏng một chút, em kẹp chết anh.” Tiêu Lăng nhẫn nại chờ cô kịp thích ứng với vật to lớn của anh, của cô thật sự rất bé. Khi thật sự cảm thấy cô đã thích ứng được thì anh bắt đầu luận động. Mạnh mẽ như dã thú.

Sau lần đầu Tiêu Lăng phóng mào mống vào trong cơ thể cô, Giản Hy liền ngất đi không còn biết gì nữa. Sau đó cô cũng không biết anh muốn mình bao lâu, bao nhiêu lần. Chỉ

thấy mỗi khi tỉnh dậy cô phát hiện anh vẫn còn tiếp tục luận động mà mỗi lần đều là một nơi khác nhau...

Bạn đang đọc truyện *Này Các Soái Ca, Đừng Theo Bốn Tiểu Thư Nữa!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Chương 5: Ác ma baba 1 (SM bắt đầu XD)

Đêm đen qua đi một ngày mới lại đến. Hôm nay là một ngày rất đẹp, sáng sớm mặt trời chiếu xuống những tia nắng dịu nhẹ, thỉnh thoảng có những cơn gió hiu hiu thổi làm lung lay tấm rèm che mỏng của cửa sổ soi sáng cảnh vật trong phòng.

Trong căn hộ sang trọng trên tầng cao nhất của khu trung cư Hoa Thiên vốn mọi ngày luôn gọn gàng sạch sẽ nhưng hôm nay lại ngoại lệ. Từ phòng khách trở vào tới phòng bếp, phòng ngủ, phòng tắm...đều rải rác quần áo cùng những dấu vết do hoan ái để lại. Trong không khí tràn ngập mùi vị của tình dục đủ để biết hôm qua nơi đây diễn ra “cuộc chiến” điên cuồng đến mức nào.

G

Giản Hy nheo mắt tỉnh dậy cô thấy đầu mình đau như búa bổ. Đưa bàn tay day day cái chán đau nhức dần nhớ lại những kí ức rời rạc của tối hôm qua...cuối cùng như nhận ra điều gì đó không đúng cho lắm. Trần nhà ở đây khác với phòng ngủ của cô nha, còn có...eo cô vì sao lại nặng như vậy? Cô cũng đâu có mang thai sắp đẻ? Khắp người thì mõi lừ không muốn nhúc nhích đặc biệt là phần hạ thân đau buốt nữa. Còn nữa quần áo của cô đâu rồi? Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Bỗng một giọng nói biếng nhác vang lên bên tai :“Bảo bối,tỉnh rồi sao?”

Kính ngạc quay đầu lại nhìn về hướng phát ra âm thanh.Những kí ức tối qua như bộ phim quay chậm tràn về trong đầu cô.Từng tiếng rên rỉ yêu kiều mềm mại của phụ nữ,tiếng ồ ồ thờ đóc của đàn ông,hai bóng dáng trần trụi quấn lấy nhau không muốn rút rời...mạnh mẽ lượn động...triền miên không dỗi...

Mặt Giản Hy đại ra,cô...cô cứ nhiên đi ngủ với đàn ông??? Mà tên đó lại là...

“Thầy...thầy Tiêu!” Aa,con mẹ nó cô đang làm cái quái gì vậy??? Chẳng lẽ trai trên đời chết hết rồi hay sao mà cô lại đi ngủ với tên thầy giáo biến thái này cơ chứ!

“Học trò Giản,về mặt này của em là sao? Không hài lòng với biểu hiện đêm qua của tôi?” Nhướn mày nhìn Giản Hy Tiêu Lăng cười xấu xa nói.”Tôi không ngại làm lại lần nữa đâu.”

“Thầy...biến thái! Hôm qua là em say,thật xin lỗi.Em...bây giờ em phải về rồi nếu không baba sẽ lo lắng.” Giản Hy bộ dạng chối chết không muốn nhận ,cô chạy vội xuống tìm váy hôm qua mặc vào người. Vuốt qua mái tóc rối bởi Giản Hy đang định rời đi thì liền bị một bàn tay kéo lại,cô ngã vào lồng ngực trải trụi của Tiêu Lăng.

“Em đang sợ cái gì? Dù sao đời trai 27 năm qua của tôi cũng đã giao cả cho em,vì vậy em phải chịu trách nhiệm với tôi.”

“Chịu...chịu trách nhiệm?” Giản Hy không dám tin nhìn Tiêu Lăng. Có nhầm không vậy là cô bắt nạt anh hay là cô bị anh chiếm tiện nghi đây?Nếu đúng thì người nên chịu trách nhiệm cũng là anh chứ! “Thầy...anh có thần kinh hả? Tránh ra cho tôi về.Úm...” Cô nổi đóa rồi nha,vốn trên trường đã bị tên này hành đi hành lại nên cô ghét anh cô cùng.Mà hiện tại lần đầu tiên của cô còn bị anh dụ dỗ cướp mất. /Nguyệt: Có gì đó sai sai XD/

Tiêu Lăng che lại đôi môi sưng đỏ mê người vì bị anh gầy vò từ đêm qua,đầu lờn lờn vào đây ra hàm răng trắng sáng,anh bắt đầu càn quét lung tung trong miệng cô.

Chán chê anh mới buông cô ra,đầu lười còn không quên liếm môi cô một cái như thưởng thức viên kẹo ngọt. Về mặt thập phần vui sướng không che giấu.

Trùng mắt nhìn Tiêu Lăng ,Giản Hy nhanh chóng ổn định hô hấp rồi rời đi. Trong đầu cô không ngừng hiện lên về mặt đầy tức giận của hai mỡ nam ở nhà ,cứ nghĩ đến việc mình không về nhà mà còn qua đêm cùng đàn ông khác nữa...nếu để baba biết được thì cô chết chắc!Thiên a~ mau tới cứu đứa con hiền lương thánh thiện này của người đi!

Giản Hy mãi đắm chìm trong suy nghĩ mà không hề hay biết chiếc xe taxi đã chở cô tới trước cổng to lớn của biệt thự Giản gia. Khi tài xế xe nhắc nhở cô mới giật mình trả tiền rồi bước xuống xe. Còn đang chần chừ không dám bước vào chốt một giọng nói lạnh lẽo vang lên sau lưng.

“Biết về nhà rồi sao?” Xuất hiện là baba Giản Hiên của cô. Gương mặt anh băng lãnh đến đáng sợ,khắp người tỏa ra hàn khí bức người khiến một người không sợ ba mình như Giản Hy lần này cũng phải phả lệ run rẩy.

Cô...đây là lần đầu tiên cô thấy sắc mặt này của baba. Chỉ có thể dùng hai từ để diễn tả: ÁC MA!

Bạn đang đọc truyện *Này Các Soái Ca,Đừng Theo Bốn Tiểu Thư Nữa!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Chương 6:Ác ma baba 2

Tối qua con đi đâu?” Giọng nói âm lãnh không hề che giấu con tức giận đang kìm nén.Giản Hiên ánh mắt như muốn giết người nhìn chằm chằm Giản Hy từ trên xuống dưới.

Bộ váy cúp ngực màu đen hở hang có vài chỗ nhăn nhúm như bị ai đó cầm vò. Khuôn mặt xinh đẹp đờ ửng đồng tình, mặc dù cô đã 23 tuổi nhưng nhìn chẳng khác gì 17, 18 tuổi. Nhìn xuống đôi môi hồng nhuận sưng đỏ cùng những dấu hôn ngân chẳng chịt trên da thịt tuyết trắng khi lạnh toát ra từ người Giản Hiên càng nồng đậm. Là một người từng trải đương nhiên Giản Hiên biết đó là dấu vết của việc gì để lại.

Tức giận, vô cùng tức giận! Người con gái anh che chở, yêu thương bao nhiêu năm nay lại phản bội anh cùng người đàn ông khác làm ra chuyện đáng xấu hổ.

Nắm chặt tay thành quyền, khắp người run rẩy vì kim nén cơn giận dữ Giản Hiên không kiên nhẫn lặp lại câu hỏi: “Tối qua con đi đâu ? NÓI !”

Giản Hy rùng mình sợ hãi, cố trấn an bản thân cô nói: “Con...con đến nhà Y Nguyệt.”/bạn thân của Giản Hy/

Ném đi chiếc điện thoại trên tay thật mạnh xuống đất, tiếng kim loại va xuống mặt đất vang lên chói tai cũng khiến Giản Hy sợ muốn khóc.

“Đến nhà Y Nguyệt ? Đến bây giờ con còn dám nói dối ?” Hừ lạnh một tiếng, Giản Hiên tới gần Giản Hy, bàn tay lạnh như băng nâng cằm cô lên, không hề thương tiếc bóp mạnh.

“Đau quá!...con...con không có nói dối.” Lắc đầu phủ nhận, Giản Hy nghiêng đầu muốn thoát khỏi bàn tay đang muốn bóp vỡ cằm của cô ra kia.

'Bóp' một cái tát mạnh mẽ rơi trên mặt cô “Đừng tưởng ta không biết. Nói. Hôm qua con đã ngủ với thằng nào? Mau nói nhanh!”

“Con...không có...” Giản Hy nước mắt lã chã nhưng vẫn quật cường không nói. Đúng ra là cô đang tức giận, đây là lần đầu baba đánh cô mặc dù trước đây có một lần cô cũng làm baba cùng Giản Vũ tức giận nhưng bọn họ chỉ làm lo cô vài ngày sau đó vì cô làm nũng nên được tha thứ. Vậy mà lần này...người thương yêu cô nhất lại ra tay đánh cô một bạt tai. Càng nghĩ Giản Hy càng đau lòng khóc lớn, trái tim cũng đau nhức khó chịu.

Giản Hy nghĩ tới nghĩ lui nhưng cô cũng chỉ nghĩ đến bản thân mà không hề quan tâm đến cảm xúc hiện tại của Giản Hiên. Trên danh nghĩa bọn họ là cha con, trong suốt hơn hai mươi năm qua anh đã khổ sở nhẫn nhịn cố gắng không cho cô biết tình cảm thật sự của mình. Tất cả cũng chỉ vì cô, anh sợ cô khi biết được tình cảm sai trái này sẽ ghét bỏ, lạnh nhạt anh. Bị bảo bối của anh ruồng bỏ thì làm sao anh sống được?

Còn nhớ hai năm trước lần đầu tiên Giản Hy mang theo bạn trai về nhà, cô còn nói ra mắt baba. Nhìn hai người ân ái ái mím cười hạnh phúc bên nhau mà tim anh đau nhói nhưng anh có thể làm gì được? Cho đến ngày hôm qua anh nghe tin cô bị tên Sở Kỳ đó bỏ đi theo người phụ nữ khác thì anh vô cùng phẫn nộ đồng thời cũng rất lo lắng cho cô. Anh từng nghĩ sẽ cho tên đó một bài học nhưng vẫn nhịn lại vì cô, anh biết cô còn yêu hắn.

Trải qua một thời gian đấu tranh tư tưởng Giản Hiên quyết định không làm baba của cô nữa. Phải, anh quyết định sẽ nói cho cô biết tình cảm thật của mình là anh yêu cô, anh

sẽ không quan tâm đến mấy thứ luân thường đạo lý thối nát gì đó chỉ cần có cô anh đồng ý vứt bỏ tất cả. Mang theo tâm trạng hồi hộp mong chờ, một người đàn ông đã bốn mươi như anh ngày hôm qua lại như cậu nhóc mới lớn lần đầu biết yêu chờ người thương về. Nhưng chờ mãi từ 18h-00h vẫn không thấy cô về anh bắt đầu lo lắng.

Anh phái người đi tìm cô khắp nơi nhưng không có tin tức gì. Có trời mới biết lúc đó anh lo sợ cỡ nào, anh như phát điên đập phá đồ đạc. Vậy mà sáng nay, cái người vô tâm kia lại trở về trong tình trạng xuân sắc phơi phới còn có dấu vết kia...anh hận không thể bóp chết tên đàn ông dám đụng tới cô. Nếu anh biết được tên đó là ai chắc chắn sẽ cắt đứt tay, chân thậm chí cả cái thứ 'áy' của hắn - _ - mọi thứ hắn đụng vào cô anh sẽ cắt hết.

“Giản Hy, con đủ lông đủ cánh muốn bay đi rồi phải không? Hừ, đừng mong được như ý, con mọc bao nhiêu cánh ta cắt bấy nhiêu để đòi đòi kiếp kiếp giam giữ con bên mình.” Giản Hiên như mất lí trí, anh bế thốc Giản Hy sai bước về phòng mình. Một tiếng “rầm” cánh cửa mạnh mẽ đóng lại cắt đứt tiếng hét chói tai của Giản Hy.

Bạn đang đọc truyện *Này Các Soái Ca, Đừng Theo Bỏ Tiểu Thư Nữa!* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 8: Chương 7: Bị baba cường bạo

“Baba, người muốn làm gì mau buông con xuống. Tại sao lại vào phòng của người...không... con không muốn mau buông con xuống.” Giản Hy hoảng sợ la hét, cô giãy giụa muốn thoát khỏi vòng ôm của Giản Hiên. Mặc dù đã nhiều lần vào phòng anh thậm chí còn ngủ cùng anh trên một chiếc giường nhưng khi đó không giống như bây giờ...

Giản Hiên ánh mắt rét lạnh nhìn Giản Hy anh thâm trầm không nói lời nào bước nhanh vào phòng tắm. Mở cửa lại thêm một tiếng “rầm” chói tai vang lên, Giản Hiên hành động nhanh chóng với lấy vòi nước. Cũng không quản nước quá lạnh hay quá nóng cứ như vậy dội thẳng vào người Giản Hy. Một tay cầm vòi một tay kia không hề rảnh rỗi mà xé bỏ chiếc váy khiến anh chường mắt kia.

“Không...nóng quá! Đau ! Baba nước nóng quá...” Mức nước quá nóng chảy xối xả từ gương mặt xinh đẹp của Giản Hy trượt xuống cổ, qua đôi gò bồng căng tròn, rồi tới khu vườn rậm rạp khiến Giản Hiên ao ước bao lâu nay cuối cùng chảy xuống đôi chân thon dài rơi lên nền nhà lạnh như băng tạo ra những tiếng róc rách. Da thịt trắng mịn bị nước nóng dội lên làm nổi lên một mảng da hồng hồng đầy quyến rũ. Khắp căn phòng chẳng mấy chốc bị hơi

nước bao phủ mờ mờ ảo ảo.

“Nóng sao? Đau sao? Bây giờ con biết đau rồi sao? Nhưng liệu nó có đau đớn bằng trái tim của ta hay không? Vì con nó đã bị tổn thương sâu sắc rồi con có biết hay không?” Giản Hiên điên cuồng hét bàn tay to lớn thô ráp cũng điên cuồng mà kì cọ cơ thể tuyết trắng, từng dấu hôn ngón xanh xanh tím tím khiến anh muốn xé rách da của cô để xóa đi những vết đó. Cuối cùng vì kích động mà anh ném mạnh vòi nước vào tường, nhanh chóng ôm lấy cô, môi mỏng lạnh giá áp lên môi cô trần trọc cắn nát. Anh muốn thay thế, xóa bỏ tất cả hương vị của tên đàn ông đáng ghét kia trên cơ thể cô.

Quần áo trên người anh không biết thoát ra từ khi nào, Giản Hiên xích lõa nhắc bổng Giản Hy bước vào bồn tắm rộng rãi. Không cho cô cơ hội phản kháng anh cầm chặt tay cô trói buộc trên đỉnh đầu, đôi môi tiếp tục tìm đến cô môi lưỡi dây dưa, chiếm thành đoạt đất.

Giản Hy thật sự kinh sợ rồi, cô không dám tin trừng mắt nhìn người đang cuồng dã cắn xé đôi môi cô sưng đỏ. Đây... còn là baba luôn yêu thương cô hay sao? Vì sao anh lại có thể làm ra chuyện đánh kinh tởm này đối với con gái của mình? Không... cô không muốn... Nghiêng đầu muốn tránh né nụ hôn như bão vũ nhưng Giản Hy liền bị Giản Hiên bóp mạnh cằm bắt cô quay đầu lại, đồng thời không chịu được con đau mà cô khê hé mở khuôn miệng...

“Không... um... đừng mà... đừng... um buông con....”

“Hy nhi ta yêu con... Con có biết ta rất yêu con hay không? Ta không chịu được khi con bên cạnh tên đàn ông khác, cùng hân vui cười, cùng hân triền miên.” Giản Hiên như con thú mất lí trí tàn sát khắp người cô “Con là của ta, là của ta. Con mãi mãi chỉ thuộc về Giản Hiên ta.”

Một đường hôn xuống cổ găm cắn để lại những dấu hôn chằng chịt mới chồng lên cũ. Bàn tay Giản Hiên xoa bóp, nhào nặn hai con thỏ trắng mịn trước ngực cô không hề thương tiếc. Cắn nát một hồi Giản Hiên bắt đầu lần xuống khu cấm địa mê người, ngón tay thon dài trong dòng nước mát lạnh vượt qua khu rừng rậm rạp sờ sờ hạt đậu nhỏ. Anh khẽ nhéo một cái thành công làm cô rên lên.

“Um...”

“Sao đã động tình rồi? Phía dưới ẩm ướt như vậy... có phải con với tên kia cũng nhanh giống như vậy hay không?” Rút ngón tay lên kéo theo sợi chỉ bạc lấp lánh. Giản Hiên cười tà nói với Giản Hy, khiến cô thẹn quá hoá giận đưa tay muốn đánh anh nhưng... tay cô vẫn bị anh giữ chặt không buông thì làm sao đánh được?

“Con...” Cô không biết phải nói gì, mặc dù rất tức giận với hành động của baba nhưng... cô không thể phủ nhận được việc cô đang động tình. Nhưng đây chỉ là sinh lí trời sinh, chỉ là sinh lí phụ nữ...

“Hừ, tiểu dân đảng... nếu tối qua hân không làm hài lòng con thì để ta thay hân làm.” Nói xong Giản Hiên không để cô tiêu hao hết những lời nói của anh, cũng không để cô chuẩn bị tâm lí mà mạnh bạo xông vào. Vật thô to nóng bỏng từ lâu mạnh mẽ tiến vào hoa huyết vẫn đang sưng đỏ vì sự quá độ của đêm qua

Nguyệt: Xin lỗi các nàng nhé, nếu chương này có gì sai sót mong các nàng bỏ qua cho. Vì ta vừa viết xong liền đăng luôn chưa có kịp đọc lại+chỉnh sửa. Tất cả vì sự các nàng đợi lâu a~~~~ Có thấy ta tốt hay không XD XD

Bạn đang đọc truyện *Này Các Soái Ca, Đừng Theo Bỏ Tiểu Thư Nữa!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Chương 8: Ân ái...bị Giản Vũ bắt gắp. XD

Giản Hy khó nhọc nằm trong bồn tắm, cô bây giờ ngay cả sức nâng lên ngón tay cũng khó khăn. Mà Giản Hiên vẫn điên cuồng luận động trên người cô không biết mệt mỏi

Tiếng nước bị va chạm bắn tung toé khắp nơi, Giản Hiên đứng phía sau ôm lấy hông cô đưa đẩy ra vào khiến đôi gò bồng bồng bành rung lắc. Từng tiếng rên rỉ vui sướng vang lên, Giản Hy không thể hiểu nổi vì sao cô đang bị baba cưỡng đoạt mà vẫn có cảm giác thoải mái, vẫn có thể cất lên những tiếng kêu dâm dăng như vậy. Cô...rốt cuộc bị làm sao vậy?

“A...” Dục vọng của Giản Hiên to lớn bỗng giật giật vài cái, hạ thê cô bị lấp đầy theo từng đợt sóng trào hưng hân và cuồng bạo. Cuối cùng sau từng đợt chạy nước rút anh liền phun mầm giống vào cơ thể cô.

Giản Hiên rút phân thân của mình ra, vỗ mạnh một cái vào mông cô sau đó ánh mắt chăm chú nhìn vào hoa huyết chặt hẹp đang co rút cùng những dòng mật dịch chảy ra ồ ạt “Hừ tiểu huyết chặt hẹp như vậy, bị ta chơi điên cuồng vẫn không thỏa mãn được cho con sao? Tiểu dân đảng, vậy hôm nay ta nhất định sẽ chơi chết con.” Nói rồi anh ôm cô đứng dậy bước ra khỏi phòng tắm hướng phía giường ngủ giữa phòng.

Sau khi phát tiết Giản Hiên đã ngơai được cơn giận nhưng mỗi lần nghĩ đến cô nằm dưới thân thể của người đàn ông khác, cùng hân rên rỉ triền miên là anh lại xung huyết. Giản Hiên không biết thương tiếc ném mạnh cô xuống chiếc giường mềm mại. Đầu Giản Hy choáng váng vì cú va chạm, đột nhiên cô thấy hai cổ tay đau buốt. Ngước mắt lên nhìn thì thấy thân thể xích lõa đầy mê người của baba, đây là lần đầu tiên cô nhìn thấy thân thể ba, làn da màu

đồng khoé khoắn cùng những cơ bắp rắn rỏi do thường xuyên tập gym nhìn baba lúc này chẳng khác gì vị thần David khiến cô say mê.

“Ba...ba người...vì sao người lại trói tay chân con.Người muốn làm gì?”

“Làm gì à? Con liền rất nhanh sẽ biết.”

Không biết từ đâu Giản Hiên lôi ra một lọ thuốc,nhìn qua rất giống với thuốc mỡ.Cô chỉ thấy anh mở nắp lọ ra,ngón trỏ thon dài lôi ra một ít cao trong suốt sau đó không báo trước mà đâm thẳng vào huyết khẩu của cô. Vì bị trói thành hình chữ đại,Giản Hy căn bản không thể giãy giụa,cô chỉ có thể thông khổ chịu đựng từng cơn đau buốt nơi hạ thân.

Cái thứ thuốc Giản Hiên đưa vào trong hạ thân cô ban đầu mát lạnh,nó khiến cơn đau của cô giảm đi rất nhiều nhưng tiếp theo lại là từng trận nóng bức. Cô cảm thấy thân thể thật trống rỗng muốn đưa hai chân cọ sát để giảm bớt cơn nóng nhưng lại bị dây thừng kéo lại. Giản Hy nhẹ giọng thút thít.

“A...ba....con không chịu nổi...nóng quá,trống rỗng...con muốn...con muốn ba...um...”Giản Hy ngẩng đầu lên nhìn về phía Giản Hiên đang ngồi thưởng thức tiếng gọi của cô,khuôn mặt thống khổ nhăn nhó lại.Nhìn vừa như cầu xin anh muốn cô lại như muốn quyến rũ anh.

Chết tiệt!

Rửa thầm một tiếng thô tục,anh không ngờ bé con của anh lúc động tình lại dâm dăng ,khiêu gọi đến như vậy.Nhìn xuống người anh em đá sớm ngừng cao đầu anh bất đắc dĩ.Anh không thể nào chống lại được sức quyến rũ mê người ấy...Giản Hiên nhanh chóng ngồi sau người Giản Hy,tay anh thô bạo nắm mái tóc dài của cô giật ngược về phía sau.

“Tiểu dâm dăng,đã nhanh như vậy muốn ta chơi con rồi sao? Được ta chiều theo con.” Nói xong anh thúc mạnh phân thân nóng bỏng ,cứng rắn vào hạ thân cô. Tiểu huyết

nhỏ bé không kịp thích ứng mà mạnh mẽ co rút,ép cho cự long của anh đau điếng.Giản Hiên bắt đầu dùng sức ra vào.

“A...um.” Giản Hy cắn chặt môi không cho âm thanh đáng xấu hổ ấy phát ra nhưng lại bị Giản Hiên kéo tóc về phía sau.Cơn đau từ da đầu truyền đến khiến cô hé mở khuôn miệng cất lên những tiếng rên rỉ dâm dăng.

“Mở to miệng ra kêu lên.Hãy kêu giống lúc con kêu với tên đàn ông khác.Ta thích nghe.”

Xấu hổ,nhục nhũ...Giản Hy một lần nữa rơi nước mắt,lí trí cho cô biết cô muốn đẩy người đàn ông này ra khỏi người cô nhưng thân thể cô lại không muốn,nó cứ chặt chẽ hút lấy anh không buông rời.

Từng tiếng “phốc phốc” dâm mị vang dội khắp căn phòng.Tiếng nam nhân gầm nhẹ cùng tiếng rên rỉ của nữ nhân hoà âm.Dục vọng của Giản Hiên mỗi lúc một tiến sâu hơn,nó cơ hồ muốn chạm đến tử cung của Giản Hy khiến cô chịu không nổi thét chói tai,cả người kịch liệt run rẩy khiến nhục dục của anh càng thêm hưng hực.

Bên trong phòng là một mảnh lộn xộn tình dục thô tục mà phía bên ngoài cách cửa đang khép hờ,một thiếu niên đứng đó,khuôn mặt tuyệt mỹ lại đáng yêu hiện lên nét cứng đờ.

Đôi mắt trong sáng tinh khiết nay lại vẫn lên những tia máu đỏ,hơi thở dồn dập không kìm chế...

Nguyệt: Thấy sao? có thoải mái được các nàng không? Ta vừa viết xong còn nóng hổi á. /Ngáp/ giờ đang xong cho các nàng là có thể đi ngủ rồi a~

Bạn đang đọc truyện *Này Các Soái Ca,Đừng Theo Bỏ Tiểu Thư Nữa!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Chương 9: Ân ái...bị Giản Vũ bắt gặp 2

“Baba,chị,hai người đang làm cái gì?” Một giọng nói thanh thuần bất chợt vang lên,thiếu niên mang gương mặt tuyệt sắc có vài phần ngây thơ đáng yêu đứng ở cửa phòng trưng lớn mắt không dám tin nhìn vào cảnh tượng trong phòng.

Anh đang nhìn thấy cái gì thế này? Hai người đang xích lõa quần quýt lấy nhau cùng triền miên kia...là người thân của anh sao? Bọn họ là baba cùng chị gái của anh sao? Không,anh không tin.Tại sao có thể như vậy? Giản Vũ khắp người run rẩy ,gương mặt anh trắng bệch.

“Hai người...hai người sao có thể? Các người là cha con mà!”

“Tiểu Vũ...không phải như em nghĩ đâu.” Giản Hy giãy giụa muốn thoát khỏi người Giản Hiên nhưng tay chân cô đều bị trói chặt vào giường làm sao có thể động đậy?Cô chỉ có thể sợ hãi giải thích với đứa em trai mà cô thương nhất kia.Nước mắt bất chợt chảy ra.

Mà trong lúc Giản Vũ bước vào phòng, Giản Hiên cũng không có rời khỏi thân thể Giản Hy, anh chỉ đơn giản lấy chăn quấn chặt người cô che đi cảnh xuân tuyệt mỹ. Gương mặt anh lạnh lùng không hề lên tiếng, dường như việc để Giản Vũ biết chuyện loạn luân này là rất bình thường không hề ảnh hưởng đến một cọng tóc của anh. Và trên thực tế là như vậy.

“Ra ngoài.” Giản Hiên tức giận gầm nhẹ.

“Con không ra, trừ phi hai người cho con lời giải thích.”

“Ta nói con ra ngoài ngay lập tức con không nghe thấy sao?”

Nhìn thấy Giản Hiên tức giận đến run rẩy cơ thể, Giản Vũ nói không sợ cũng không phải anh đánh nắm chặt tay cắn răng rời khỏi phòng.

Bên trong phòng ngủ, Giản Hy cảm thấy vô cùng nhục nhã, cô khóc nức nở : “Baba , người... vì sao?”

“Bởi vì ta yêu con.” Nhìn cánh cửa phòng được đóng lại Giản Hiên liền động thân dưới, anh vẫn tiếp tục công việc còn dang dở vừa bị người cắt ngang. Cũng không quan tâm Giản Vũ liệu có đứng ngoài cửa hay không nghe thấy hay không. Nam căn to lớn đưa đẩy ra vào trong tiểu huyệt chật hẹp mê người, ánh mắt Giản Hiên lại tràn đầy dục hoả thiêu đốt.

“Ba... người còn muốn sao... không được Tiểu Vũ... ưm a... đừng, con... ưm” Giản Hy sợ hãi giữa kịch liệt, cô lắc đầu không muốn thừa nhận dục vọng to lớn kia. Những chiếc dây rốn chặt cô bị hành động mạnh mẽ càng thít chặt vào làm hân lên từng lần màu đỏ đau đớn. Nhưng sau đó chẳng mấy chốc cô lại bị cuốn vào cuộc hoan ái.

“Ưm... baba, con muốn nữa... mau cho con , mau chơi chết con.”

“Tiểu dân đang quá nhiên dễ tiện như vậy, bị em trai bắt gặp mà vẫn còn muốn sao?” Võ mạnh vào cặp mông tròn mẩy của cô, Giản Hiên điên cuồng loạn động. Sau vài chục cái ra vào cuối cùng anh cũng gầm nhẹ bắn vào trong cô nhựa sống trắng đục.

Thông thả bề người đang mệt lử người vào phòng tắm, Giản Hiên sau khi tắm sạch sẽ cho cô thì cả hai cùng mặc quần áo bước xuống nhà.

Trong phòng khách rộng rãi , Giản Vũ đang ngồi trên ghế sofa, gương mặt đáng yêu luôn nở nụ cười nay lại lạnh lùng, trầm lặng. Ánh mắt anh tràn ngập sự tổn thương cùng thống khổ.

Giản Hy vịn cầu thang từng bước lẻ xuống, cô tránh né cánh tay muốn ôm lấy cô của Giản Hiên, bây giờ cô không muốn anh động vào người của mình. Thậm trí trong thâm

tâm cô còn đang len lỏi sự bài xích cùng thống hận anh.

“Tiểu Vũ.” Khi này cô chỉ kinh hoàng lo giải thích với Giản Vũ mà không để ý đến bộ dạng của anh. Một cậu bé 17 tuổi nhưng bây giờ khắp người lại nhếch nhác như mấy tên lưu manh. Bộ quần áo học sinh bị vấy bẩn, nhăn nhúm, mái tóc cắt ngắn cũng rối bời , trên khuôn mặt tinh xảo còn có vài vết thâm tím như mới đánh nhau. Vốn ngày thường anh luôn nở nụ cười ấm áp, thanh thuần nhưng hiện tại chỉ còn vẻ đăm đăm, tuyệt vọng và đau thương.

“Chị, tại sao lại như vậy?”

“Tiểu Vũ, vì sao em lại trở nên như thế này? Có phải mới đi đánh nhau về hay không?” Giản Hy không để ý đến câu hỏi của anh cũng không quan tâm phần hạ thân còn đau buốt, cô nhanh chóng bước đến chỗ Giản Vũ, bàn tay ấm nóng vuốt lên chỗ anh bị thương.

“Chị mau trả lời câu hỏi của em.” Giản Vũ mặc kệ tay cô, anh cũng không thể nói đây là vì cô. Tối qua đi học về muộn, khi đi qua hộp đêm nổi tiếng thành phố anh bắt gặp một bóng người rất giống cô đang bị một trên đàn ông lạ mặt bế vào trong xe. Anh đang muốn chạy tới can hãm lại thì đụng phải bọn côn đồ, vốn là người luôn ôn nhu không hề đánh người bao giờ nên Giản Vũ liền bị bọn cô đồ cướp ví tiền và điện thoại rồi bị bọn chúng đánh đến ngất trong hẻm tối. Đến sáng tỉnh lại thì chạy ngay về nhà... không ngờ anh lại gặp được cảnh như vậy...

“Chị...”

“Những gì nhìn thấy cũng nhìn thấy rồi, biết cũng đã biết rồi con còn hỏi làm gì?” Giản Vũ này giờ ở một bên rốt cuộc chịu không được, anh kéo bàn tay của Giản Hy đang đặt trên mặt của Giản Vũ xuống, không cho cô giả giữa mà bá đạo ghim chặt cô trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Này Các Soái Ca, Đừng Theo Bón Tiểu Thư Nữa!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 11: Chương 10: Bị Giản Vũ cưỡng hôn.

Từ sau hôm Giản Vũ biết baba cùng người chị gái mà mình yêu thương nhất, kính trọng nhất có mối quan hệ mập mờ trái với luân thường đạo lý thì anh bắt

đầu tránh mặt bọn họ. Mọi ngày ngoại trừ bữa tối ra thì hầu như không lúc nào Giản Vũ ở nhà, một là vì anh còn phải đi học mà hai... anh thường xuyên trốn ở thư viện trường hoặc quán cà phê nào đó cho đến tối mới chịu về nhà, anh không đủ dũng khí để gặp bọn họ cũng không muốn gặp.

Một thiếu niên luôn vui vẻ hoạt bát, mang theo nụ cười toả nắng nay lại biến thành một người trầm tĩnh lạnh nhạt, luôn trốn tránh mọi người. Giản Hy ở một bên chứng kiến tất

cả. Cô cảm thấy vô cùng đau lòng và hối hận đồng thời cũng tức giận.

Hôm nay là chủ nhật, Giản Hy biết Giản Vũ không đi học nên từ sớm đã dậy nấu bữa sáng. Vừa lúc dọn thức ăn ra bàn thì Giản Vũ cầm cặp đi xuống cô liền gọi:

“Tiểu Vũ, hôm nay chủ nhật cũng phải đi học sao?”

“Em học thêm, tối nay cũng ngủ nhà bạn luôn.” Giản Vũ lạnh lùng nói sau đó không nhìn Giản Hy mà đi thẳng ra ngoài. -

Giản Hy vội vàng chạy theo, cô biết Tiểu Vũ vẫn còn giận cô nhưng cô cũng đâu có muốn chuyện trở nên như vậy. Nếu biết trước chuyện nay sẽ xảy ra thì có đánh chết cô cũng không vì chia tay tên không xứng mà đi vào hộp đêm. Nhưng... trên đời này liệu có chữ nếu? Mọi chuyện xảy ra đã quá muộn rồi không thể cứu vãn được nữa.

“Tiểu Vũ, em đừng như vậy mà, chị và baba thật sự không có gì hết. Chuyện hôm đó... chỉ là... chỉ là...”

“Chỉ là sao? Chỉ là chị tối hôm trước ngủ cùng đàn ông rồi nhưng vẫn không đủ thỏa mãn nên về dụ dỗ cả baba. Chỉ là chị vì bạn trai chia tay mà thiếu thốn hơi thở đàn ông

mà lên giường cùng chính người cha của mình? Tôi thật không ngờ, người chị tôi luôn kính trọng lại lẳng lơ và dâm dăng đến như vậy.” Giản Vũ mất bình tĩnh, anh không

tiếc lời mà sỉ nhục Giản Hy. Mặc kệ cho cô có đau khổ bật khóc anh cũng chỉ lạnh nhạt đứng một bên, trong ánh mắt là nồng đậm sự mỉa mai cùng khinh thường.

“Tiểu Vũ, không phải như vậy, em phải nghe chị nói. Em... em phải nghe chị giải thích.” Giản Hy kích động khóc nức lên, cô không muốn nhìn thấy dáng vẻ này của Tiểu Vũ, nó khiến tâm cô đau đớn như bị hàng ngàn hàng vạn cây kim đâm vào. Cảm giác đó rất thống khổ...

“Sao đây? Giờ còn muốn dụ dỗ thêm cả tôi? Được vậy tôi cho chị toại nguyện.” Tức giận nói xong Giản Vũ liền vứt cặp sách xuống đất, anh nhanh chóng ôm chầm lấy người

Giản Hy xoay người áp mạnh cô lên bức tường cạnh đó. Lưng Giản Hy bị va chạm mạnh liền đau buốt, nước mắt lại nhịn không được trào ra ngoài, đồng thời cả người cũng xụi lơ nằm gọn trong lòng Giản Vũ.

Anh cúi người xuống, theo bản năng ngậm lấy đôi môi anh đào của Giản Hy bắt đầu cắn xé như dã thú. Hàm răng cắn môi cô thật mạnh khiến nó chảy ra một dòng máu đỏ tươi, chậm rãi chảy xuống chiếc cằm cổ trắng ngần. Màu đỏ của máu cùng màu trắng mịn màng của làn da cô hấp dẫn ánh nhìn của Giản Vũ. Chút lí trí cuối cùng bị dục vọng lấn chiếm.

Giản Hy mất sức không thể giãy giụa, bởi vì nụ hôn dài mà không đủ đường khí, cô cố gắng dùng sức hít thở khiến bộ ngực căng tròn phập phồng theo nhịp.

“Mở miệng.” Bóp mạnh cằm cô như muốn bóp vỡ nó, Giản Vũ bình thường ôn nhuận như ngọc nhưng lúc này lại lạnh lùng như ác quỷ.

“Ừm... buông...” Giản Hy bị đau buộc phải mở miệng ra nói nhưng lại là cơ hội tốt cho cái lưỡi như con rắn nhỏ của Giản Vũ thuận lợi tiến vào. Anh vươn lưỡi càn quét khắp khoang

miệng thơm ngát của cô, lướt qua từng chiếc răng, quần quít cùng đầu lưỡi của cô. Tay Giản Vũ bắt đầu vuốt ve cơ thể tuyệt mỹ, bàn tay to vươn tới trước ngực cô bắt đầu

xoa nắn.

“

Ừm... a... Tiểu Vũ.” Cô đang bị cái quái gì thế này? Hết trao lần đầu tiên cho một tên thầy biến thái, đến bị người cha mình tôn trọng nhất cưỡng gian, mà bây giờ... cô lại đang cùng chính đứa em trai mình môi lưỡi dây dưa. Mà cứ nhiên... cô còn có cảm giác với anh.

Giản Vũ bị tiếng rên mê người của cô mê hoặc, dục vọng phía dưới đã sớm ngẩng cao đầu muốn giải thoát. Anh hôn một đường xuống cổ cô, tay không kiên nhẫn giật phẳng

mấy cái cúc áo sơ mi của cô, cắn nuốt hai quả anh đào màu hồng nhạt. Tay anh bắt đầu mò xuống thăm dò khu vườn thần bí, vừa chạm vào...

“Rengggg” Tiếng chuông điện thoại kịp thời vang lên đem về lí trí của cả hai, Giản Hy ngây sợ, không dám tin về chính mình.

“Không ngờ cô thật sự ham muốn đàn ông như vậy.” Giản Vũ một lần nữa nở nụ cười khinh miệt, anh đưa tay chà lau đôi môi như vừa đụng vào thứ gì bẩn thỉu : “Còn tưởng cô thanh cao thuần khiết, hoá ra cũng chỉ là con đàn bà

dâm dăng ham muốn đàn ông.”

Nguyệt: Dù hai chương rồi nha, bắt đầu từ ngày mai ta phải đi học rồi nên hi nào rảnh mới viết được :v các nàng đừng hời nha~~~~

Bạn đang đọc truyện *Này Các Soái Ca, Đừng Theo Bỏ Tiểu Thư Nữa!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Chương 11: Y Nguyệt có bạn trai?

Sau khi Giản Vũ rời đi, chuông điện thoại một lần nữa vang lên. Giản Hy cầm máy xem, là Y Nguyệt.

“Hy Hy tại sao hai hôm nay cậu không đi học? Cũng không có giấy xin phép? Lão thầy biến thái của cậu ngày nào cũng vác mặt lạnh dạy học khiến lớp mình chịu không nổi nữa rồi.” Điện thoại vừa được áp lên tai Giản Hy đã nghe thấy tiếng nói đầy lo lắng của cô bạn tốt.

Đúng rồi, vì hai ngày nay vừa chịu đau đớn từ kết quả của việc hoan ái quá độ lại vì chuyện của Giản Vũ nên cô không thể đi học được, cũng quên mất không báo cho Y Nguyệt xin phép giùm. Nghĩ đến thầy giáo Tiêu biến thái... mặt cô bắt gặp đỏ lựng lên. Đem đó...

“Xin lỗi cậu, Nguyệt Nguyệt. Máy bữa nay nhà mình có việc nên không thể đến lớp, nhưng ngày mai mình đi được rồi.” Cố gắng che giấu giọng điệu chột dạ của mình Giản Hy ấp úng nói.

“Hy Hy... có phải vì tên Sở Kỳ kia mà cậu nghỉ không?”

“Không có đâu, mình đã không còn yêu hắn nữa rồi, loại đàn ông bẩn như vậy có cho mình cũng không thèm! Cho nên cậu yên tâm đi ha~” Quả thực cô đã không còn yêu Sở Kỳ. Cô cũng không biết tình cảm trước đây đối với hắn có phải tình yêu thực sự hay không? Hay chỉ đơn giản là cảm nắng nhất thời. Vốn từ lâu cô đã có suy nghĩ chia tay, cô cũng đã rất nhiều lần nói ý ai ngờ hắn cứ giả ngu đánh trống lảng. Mà cô là người dễ mềm lòng nên chỉ cần hắn nói lời ngon ngọt chắc chắn sẽ bị cảm động.

Nhưng phải công nhận một điều hắn rất biết cách chia tay bạn gái, có lẽ những người bạn gái trước của hắn cũng bị đá như vậy đi. Giản Hy cười lạnh nhớ lại cảnh đòi trụ ngày đó.

Nghe được giọng nói lạc quan không có một tia thương tổn nào của đứa bạn thân, lúc này Y Nguyệt mới yên tâm mà thở phào nhẹ nhõm, còn đang định nói thêm thì một giọng trầm ấm của nam nhân vang lên khiến cô giật nảy mình:

“Tiểu Nguyệt nhi, nói xong rồi thì mau về cùng anh.”

Giản Hy liền cứng đờ người “Nguyệt Nguyệt, ai đang ở cùng cậu vậy? Đừng nói cậu có bạn trai mà giấu mình nha.”

“Không... không có, chỉ là anh họ của mình thôi. Hy Hy mình còn có việc cúp máy trước, byebye.”

Thấy Y Nguyệt lảng tránh Giản Hy càng chắc chắn nghi ngờ trong lòng mình, cô thực sự kinh ngạc đồng thời cũng rất vui mừng vì cô bạn ham chơi ham ăn này cuối cùng cũng có người thương nhớ. Không như cô...

Sáng hôm sau, Giản Hy tiếp tục đi tới trường học, bước ra khỏi căn nhà đầy ngọt ngào cô cảm thấy tâm tình thật thoải mái. Cũng may đêm qua baba đã có công việc đột xuất mà phải đi công tác tận một tuần, còn Giản Hiên... cô biết nó không thể chấp nhận được việc đó ngay cả cô cũng vậy nhưng từ sáng qua anh đã không về nhà ...

Mãi mê đắm chìm trong suy nghĩ bỗng một chiếc BMW màu đỏ chói dừng lại trước mặt cô. Còn chưa kịp hiểu chuyện gì thì một giọng nói chanh chua vang lên:

“A, đây chẳng phải tiểu thư Giản gia sao? Bạn trai cô đâu rồi? Sao hôm nay lại đi một mình thế kia? Ai da, chắc chắc chắc bị đá rồi chứ gì?” Bước xuống là một cô gái trẻ đẹp, ăn mặc rất sành điệu nhưng cũng rất hờ hang.

Giản Hy nhận ra cô ta, cô ta chính là bạn gái mới của Sở Kỳ cũng tức là cô gái trong vườn hoa hôm đó.

Trên đời này Giản Hy cô ghét nhất loại người đi giành bạn trai của người khác sau đó còn mặt dày vác mặt tới khiêu khích bạn gái cũ. Diễn hình là người đứng trước mặt cô đây. Cô cũng càng nghi ngờ về mắt nhìn người của tên Sở Kỳ kia liệu có phải có vấn đề hay không?

“Cô đến đây làm gì?” Chán ghét nhìn vẻ mặt của cô ta, cô nhả nhặt hỏi.

“Không có gì, chỉ tới xem cô tiểu thư từ nhỏ sống trong nhung lụa sau khi bị đá liệu có tìm cách tự tử hay không thôi?”

“Việc này không phiền Lục tiểu thư quan tâm. Bây giờ tôi còn phải đi học, mời tránh đường.”

Thấy thái độ lạnh lùng như không hề có việc gì của Giản Hy Lục Thanh Hằng tức giận: “Hừ, còn giả bộ sao? À quên, tôi đăng trí quá một đứa con gái như cô không có khả năng thoả mãn đàn ông chắc không cảm nhận được sự mạnh mẽ của Sở Kỳ đâu ha? Ai nha~~ anh ấy mạnh mẽ như vậy...”

“Đúng rồi, hẳn mạnh mẽ như vậy chỉ có thể để một người dám đăng như cô mới thoả mãn được sinh lý.” Không muốn nghe cô ta lảm nhảm Giản Hy vội ngắt lời, sau đó xoay người bỏ đi. Hừ, nếu cô mà ở lại đây thêm một giây nào nữa chắc cô sẽ không kìm chế được mà cho cô ta một bạt tai.

Thế nhưng ai đó vẫn dai như đũa, Lục Thanh Hằng nổi giận dùng đũa đuổi theo Giản Hy, cô ta kéo tay cô lại vờn tay cho cô một cái tát:

“Bốp!”

Bạn đang đọc truyện *Này Các Soái Ca, Đừng Theo Bỏ Tiểu Thư Nữa!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.